

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

มหาโจรทั้งสาม

วปอ.เราเคยไปเทศน์ ไปเทศน์หมดแหละหลวงตานี้ ไปที่ไหนเทศน์หมด ทั่วประเทศไทยเทศน์หมด พิถีพิถันจริงๆ นะ ทุกชอกทุกมุมไปหมดเลย ในเรือนจำก็เคยไปเทศน์ อย่าว่่าเทศน์ธรรมดา ในเรือนจำก็เคยไปเทศน์หลายแห่ง จังหวัดไหนบ้างจำไม่ได้นะ เทศน์หลายจังหวัดเหมือนกัน จากนี้แล้วก็ออกทั่วโลกนะ อย่างเทศน์อยู่นี้ ออกจากนี้ก็ออกทางวิทยุ กระจายออกไปทางอินเทอร์เน็ตออกทั่วโลกเลย ดูว่าทุกเช้า พอฉันเสร็จแล้วก็ออกทั่วโลกๆ ไปเลย ธรรมไปถึงไหนความร่มเย็นเป็นสุข ความพูดภาษากันรู้เรื่อง กิเลสนี้พูดกันไม่ค่อยรู้เรื่อง เรื่องกิเลสพูดกันไม่รู้เรื่อง เรื่องธรรมรู้เรื่อง เป็นอย่างนั้นนะ กิเลสไปไหนเป็นพินเป็นไฟ ไวใจกันไม่ได้ ไปไหนยุแห่เรื่องกิเลส ทำให้ร้าวรานแล้วก็แตก กิเลสเป็นอย่างนั้น ถ้าธรรมะนี้เป็นเครื่องประสาน ไปไหนประสาน อะไรที่บกพร่องก็ซ่อมแซมแล้วดีขึ้นๆ นี้เรียกว่าธรรม

เรื่องกิเลสนี้มันซุกซน ตีเลยแหลกเลย กิเลสเป็นอย่างนั้น ธรรมกับกิเลสจึงต้องมีไว้เป็นคู่เคียงกัน ถ้ามีแต่กิเลสล้วนๆ ก็เหมือนส้วมเหมือนถ่าน จะอยู่ได้เฉพาะหนอนเท่านั้น นอกนั้นอยู่ไม่ได้ ถ้าเป็นธรรมแล้วอยู่ได้หมด อยู่ที่ไหนได้หมด...ธรรม เช่นอย่างเราอยู่ที่นี้มาจากแห่งหนตำบลใด เข้ากันได้หมดคือธรรม รู้สึกตายใจกันทันทีๆ รู้เรื่องกันทันทีเรียกว่าธรรม ถ้ากิเลสแล้วไม่ได้ แม้แต่ผิวเมียกันนี้ยังไวใจกันไม่ได้ จะออกคนละรูปละรอยนะ ผัวก็แอบไปหาอีหนูละซี เมียก็ระแวง พอกลับมา ไปไหนมาเมื่อคืนนี้ ไปฟังเทศน์นุ่นนะมันหลอกกันไปอย่างนั้น ฟังเทศน์วัดไหน โอ๊ย บอกไม่ได้ เดี่ยวเขาจะให้เราเฝ้าบ้านเขาจะไปฟังเทศน์ ฟังซินะ ความจริงมันกลัวเมียจับได้ว่าวัดไหน เมียจะไปตามถามดูใช้ไหม ละ ไม่บอกวัดไม่บอกอาจารย์ ถ้าบอกแล้วเดี๋ยวเขาจะให้เราเฝ้าบ้านแล้วเขาจะไปฟังเทศน์นั้นดูซินะ นี่ละมันไม่รู้เรื่องกัน ต่างคนต่างแก้

แก้อะไร ก็มันผิดอยู่แล้วจะแก้ยังไงแก้แบบนั้น แก้แบบกิเลสมีแต่ผูกพันเข้าไป ถ้าแก้แบบธรรมนี้สะอาด ชะล้างไปเรื่อย ๆ เรียกว่าธรรม ธรรมอยู่ที่ไหนจึงสมควรสมาน ตายใจกันได้ทันทีๆ ถ้าเป็นกิเลสแล้วอยู่ด้วยกันก็แตกแยกกัน แต่โลกทั้งหลายก็ชอบอย่างนั้น ชอบแบบแตกแบบแยกอย่างนั้น แบบสมานแน่นหนามั่นคงไม่ค่อยชอบ ดูซิเราทั้งหลายอยู่

ด้วยกันนี้ ใครอยู่ที่ไหน ๆ ใครไปสนใจถามแหยงหนตาบหล่มบ้านของใครต่อใคร ไม่สนใจ มาเข้ากันด้วยอรรถด้วยธรรมสมานกันทันที ตายใจกันทันที

อย่างไรวัดนี้มีที่ประเทศอยู่ในนี้ ประเทศไทยเราก็เรียกว่าเต็มวัด นอกจากนั้น ประเทศนอกมีไม่ทราบว่่าก็ประเทศเต็มอยู่นี้ ตั้งแต่สร้างวัดมา อย่างนั้นนะ ตายใจกันเลย ๆ ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อยเป็นเหมือนอวัยวะเดียวกัน แขนซ้ายแขนขวาก็อวัยวะของเรา ทุกสั้ดทุกส่วน เป็นอวัยวะของเรา ทุกสั้ดทุกส่วนก็เป็นอวัยวะของธรรม เข้าหากันสนิทหมด นั้นอวัยวะของ ธรรม อวัยวะของกิเลสเหมือนเนื้อร้าย ๆ อยู่ตรงไหนต้องตัดออก ไม่ตัดออกจะลุกลามไป หารส่วนใหญ่ให้แตกไปหมด เนื้อร้ายคือกิเลส ไปที่ไหนเป็นเนื้อร้าย ๆ ต้องได้ถูกตัดออก แยกออก ๆ เข้าไม่ได้ เข้าไปจะแหลกไปตาม ๆ กันหมด เพราะฉะนั้นคนดีจึงต้องได้ระวังกับ คนชั่ว เข้าสนิทไม่ได้ เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าเป็นธรรมสมานทันที ๆ เลย นี้เรียกว่าธรรม ขอให้ ท่านทั้งหลายฟังแล้วจำเอา

ถ้าอยากให้อบอุ่นในตัวเอง พอดึ้นขึ้นมานี้ให้ระวังตัวเอง ยกตัวอย่างเฉพาะพระที่ ตั้งใจมุ่งอรรถมุ่งธรรมเป็นหัวใจจริง ๆ แล้ว อยู่ไหนท่านอยู่ด้วยความระมัดระวัง กลัวจะผิด จะพลาด รักษาความดีในตัวเองเอาไว้ ๆ อยู่ที่ไหนท่านเย็นสบาย ไม่ว่าหลับตื่นลืมตาเย็น สบาย เพราะคุณค่าแห่งการรักษาตัวเองนั้นแล ถ้าแหวกแนวไปข้ามเกินหลักธรรมวินัย ซึ่ง เท่ากับไปเหยียบหัวพระพุทธเจ้า อยู่ไหนก็ร้อน ใครจะมาประดับตกแต่งให้สดสวยงดงาม ยศถาบรรดาศักดิ์จะสูงต่ำขนาดไหนก็ตาม ก็เหมือนเอาดอกไม้ไปประดับกองมูตรกองคู มั่นนำดูไหมละ เอาดอกไม้ไปประดับกองมูตรกองคู่นำดูไหม

ไม่ได้เหมือนผ้าขี้ริ้วห่อทองนะ ผ้าขี้ริ้วห่อทองเป็นยังไง ข้างนอกดูเป็นอย่างหนึ่ง ข้างในเป็นยังไงทองคำอยู่ข้างใน จิตใจเป็นทองคำ กิริยามารยาทก็เรียบร้อยสวยงาม ถ้าคน ภายนอกดูกิเลสจะหัวเราะเยาะเหยียดว่าเป็นคนครีคนล้าสมัย คือคนที่เป็นผ้าขี้ริ้วห่อทอง เป็น อย่างนั้นนะ ดูซิพระท่านตั้งใจปฏิบัติดี รู้ได้เมื่อไรว่าท่านดีขนาดไหนอยู่ภายใน ท่านไปแบบ ตุกตา ไปแบบเซ่อ ๆ ซ่า ๆ ไม่ทันสมัยเหมือนกิเลส กิเลสเหยียบหัวไป ๆ เหยียบหัวทองทั้ง แห่งไป กิเลสคือกองมูตรกองคู ความชั่วมันเหยียบหัวธรรมไปอย่างนั้นแหละ เข้าใจ มัน อยู่ในหัวใจของเราความชั่ว ขี้โลภ ขี้โกรธ ขี้หลง เรียกว่าขี้ทั้งนั้น มันเหยียบธรรมทั้งแห่ง อยู่ภายใน เพราะฉะนั้นจึงให้เบิกสิ่งเหล่านี้ออก ระมัดระวังตัว อยู่ที่ไหนเย็น เห็นไหมละ นี้ ละคุณค่าแห่งการรักษาตัว

พอดึ้นขึ้นมาชีวิตจิตใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันตลอด ยกตัวอย่างพระผู้ตั้งใจ ปฏิบัติต่อศีลต่อธรรมอย่างยิ่งแล้ว ท่านจะไม่มี ความผิดพลาดจากศีลจากธรรมในตัวของ

ท่านเลย สมบูรณ์ด้วยศีลด้วยธรรม ไปที่ไหนชุ่มเย็น เย็นไปหมด แล้วบำรุงจิตใจให้ดีขึ้น จิตใจก็สว่างงามขึ้น ๆ เพราะมูตรคุณคือกิเลสทั้งหลายมันครอบหัวใจ ใจสกปรก ใจแสดงความสว่างไสว แสดงความแปลกประหลาดอัศจรรย์ขึ้นมาไม่ได้ เพราะมูตรคุณปกคลุมหุ้ม ห่อเอาไว้ ที่นี้พอเบิกออก สิ่งเหล่านี้คือความชั่ว เปิดออก ๆ ชั้บออก สั่งสมความดีขึ้นไปเรื่อย ๆ เย็นเรื่อย ๆ อยู่ที่ไหนก็เย็น อดอิมลิมตาอะไรเย็นทั้งนั้น

เช่นอย่างพระท่านอดอาหารอย่างนี้ ทุกข์ เรื่องทางกายนั้นยอมรับว่าทุกข์ ความทิว โหย เคยกินต้องกิน ไม่กินก็ทิวโหย เคยหลับเคยนอนต้องหลับต้องนอน ไม่หลับไม่นอนก็เป็นทุกข์ ท่านทนเอาเพื่อธรรมอันเลิศเลอนั้น ส่งเสริมธรรม เช่น ผ่อนอาหารนี้ความพากเพียรดี สติดี เช่นอย่างผ่อนอาหาร อดอาหาร อย่างนี้ เวลาเรากินอิมหนาสำราญแล้ว ตั้งสติไม่อยู่ พลาดโน้นพลาดนี้ตั้งไม่อยู่ ที่นี้เวลาเราผ่อนอาหารลง อันนี้มันทับสติปัญญา ทับธรรมทั้งหลาย อดไป พุดเป็นระยะ ๆ ไปเลย นี่เคยผ่านมาแล้วทั้งนั้น จึงเอามาพุดได้อย่างอาจหาญ

อดวันหนึ่งความง่วงเหงาหาวนอนจะเบาลง พออดวันที่สองความง่วงเหงาหาวนอนแทบไม่มี วันที่สามที่สี่ไปแล้ว ความง่วงไม่มี ตาใสเหมือนตาแมว สติปัญญาดี ๆ ขึ้น นั้นท่านดีภายในใจของท่าน ทางภายนอกนี้อ่อน เพราะร่างกายไม่ได้ขบได้ฉันทก็ต้องอ่อนเพลียลง ร่างกายเพลียลง แต่จิตใจดีดีขึ้น ๆ นั้นละท่านพยุงเอาใจ เพราะฉะนั้นร่างกายนี้ท่านจึงไม่ค่อยสนใจนัก เพราะกินเมื่อไรมันก็อิมทันที มีความสุขขึ้นทันทีเลย ส่วนจิตใจนี้บำรุงยาก เจริญยาก แต่เวลาเสื่อมแล้วเร็ว เหมือนเรากลิ้งครกขึ้นภูเขา ใสขึ้นแทบเป็นแทบตาย พอปล่อยนี้ฝั่งเดียวลงเลย นี่ความเสื่อมมันเร็ว จึงต้องได้พยุง ที่พระท่านอุตสาหะพยายามอดอยู่ที่นี่ะท่านพยุงทางด้านจิตใจท่านให้สว่างงามขึ้นไปเป็นระยะ ๆ

อดไปหลายวัน หกวัน เจ็ดวัน แล้วเรื่องความง่วงไม่มีเลย นอนหลับคืนหนึ่งอย่างมากไม่เลยสองชั่วโมง ทั้ง ๆ ที่เวลาเราขบฉันทอิมหนาสำราญแล้วมันง่วงเหงาหาวนอน นอนแล้วไม่อยากลุก แต่เวลาอดอาหารไปถึงหกเจ็ดวันไปแล้วนั้น ความง่วงไม่มีเลย นอนหลับจับเดียวเท่านั้น ตื่นขึ้นมาปั๊บสติกับปัญญาจ้ออยู่ แพรพราว ๆ นั้นละท่านอุตสาหะอดทางนี้ ทางนั้นเจริญ เข้าใจเอานะ ถ้าสามสี่วันไปแล้วไม่มีความง่วง ห้าหกเจ็ดวันไปแล้วยังไม่มีความง่วง นอนหลับจับเดียวเท่านั้น ตื่นขึ้นมา ก็มีสติปัญญาผ่องใสอยู่ภายในใจ ท่านจึงได้อุตสาหะพยายามทำ

องค์ใดที่ท่านถูกจริตนิสัยในทางใดท่านก็เอาทางนั้น ท่านจึงสอนไว้หลายวิธีการฝึก ธรรมานตนเอง มีหลายวิธี แล้วแต่ใครจะถูกจริตนิสัยวิธีใดก็นำวิธีการนั้นไปใช้ เช่น อดนอน

ผ่อนอาหาร อดอาหาร นั่งมากเดินมากเป็นยังไงๆ ทั้งที่ตั้งสติอยู่ด้วยกัน ผลต่างกันยังไง ท่านดู อะไรเป็นวิธีที่ดีกว่ากันเอาอันนั้นแหละมาก เช่นอย่างอดอาหารผ่อนอาหารดี ท่านก็มักจะอดอาหาร อย่างนี้แหละ ใครจะไม่หิว หิวชิปากคนท้องคน หิวเหมือนกันหมด แต่ท่านก็ทนเอา ทนไปเท่าไร ร่างกายอ่อนลงเท่าไร จิตยิ่งดีดขึ้นๆ ทีนี้มันก็ทะเลาะกัน

บางทีก็กิเลสเกิด มันเกิดยังไงกิเลสเกิดในใจ นี้อุดอาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่เวลานี้กิเลสยังไม่ตาย เจ้าของกำลังจะตายรู้ไหม นั่นมันกระตุกขึ้นมาเพื่อให้เราอ่อนเปียก ทีนี้ธรรมเกิดรับกันปั๊บเลย การกินนี่กินมาแล้วตั้งแต่วันเกิด ไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร อดเพียงเท่านี้จะตายเหอ เอ้าตายก็ตาย ใส่ผึ้งเหยียบหัวมันไป นั่นมันแก้กัน กิเลสเกิดแล้วธรรมเกิดลบล้างกันไป ถ้าธรรมไม่มีกำลัง กิเลสเหยียบไปเลย อ่อนแอต่อแท้อเหลวไหล ถ้าธรรมะมีกำลังแก้กันตกปั๊บนี้เหยียบหัวมันไปเลย อย่างนั้นนะ ธรรมกับกิเลสเกิดอยู่ในใจดวงเดียวกัน กิเลสจะคอยทำลาย ธรรมจะคอยส่งเสริมตัวขึ้นและทำลายกิเลสไปในตัว ท่านทำอย่างนั้นความพากเพียรของท่าน ท่านถึงอุทิศสำหรับพยายามทุกวิถีทางที่ท่านจะทำได้ ที่ถูกต้องตามจริตนิสัยของท่าน ท่านอุทิศสำหรับพยายาม

ทำไมจะไม่อดไม่หิว อด หิว ไม่หิวได้ยังไง กำลังไม่มี แต่เวลากินแล้วมันติดพันที่นะ กำลังทางร่างกายไม่ได้ยาก เวลาไป เช่นเดินไปหมู่บ้านเขาไม่ถึงหมู่บ้านเขา หมดกำลัง ต้องพักกลางทาง นี่เวลาไปกำลังหิวโหย อดอาหารหลายๆ วันมันจะตายแล้วก็ไปบิณฑบาตมาฉันเสียวันหนึ่ง ไปกะให้ถึงหมู่บ้านเขามันไม่ถึง หมดกำลัง ต้องหยุดพักอยู่กลางทางก่อนแล้วค่อยไป นี่เวลามันหิวมันอ่อน พอไปถึงนั่นบิณฑบาตแล้วออกมาฉัน พอฉันเสร็จแล้วเหมือนกับม้าแข่ง เห็นไหมละกำลังขึ้นทันที เดินนี้ปั้งๆ เหมือนกับม้าแข่ง เวลาไปนี้อ่อนเปียกไป พอหลังจากฉันเสร็จแล้วเหมือนม้าแข่ง กำลังมันขึ้นรวดเร็วทางด้านร่างกาย แต่จิตใจขึ้นยาก จึงต้องได้พยุทางด้านจิตใจให้มากที่สุดทีเดียว

ฝึกฝนอบรม ความทุกข์ทรมานเราพูดอย่างเต็มปากเลย เพราะเราทำอย่างเต็มหัวใจ ถึงขั้นตาย เอา ตาย แต่ก็ไม่เคยตาย สลบไสล เอา สลบ แต่ก็ไม่เคยสลบ เรื่องความพากเพียรแก้กิเลสนี่เฉียดๆ เฉียดความสลบไสลไปเรื่อยๆ อย่างนั้น แต่ไม่เคยสลบไม่เคยตาย นี่ความทุกข์ ใจมันติดของมันไม่ได้ถอย อะไรจะอ่อนอ่อนไป จิตใจไม่ได้อ่อนนะ หมุนกันไปอย่างนั้น แล้วมันก็ค่อยเป็นมาๆ ผลแห่งการปฏิบัติตัวเองแบบนั้นก็ได้มาโดยลำดับ ลำด้า จิตใจค่อยเจริญขึ้นๆ เรื่อยๆ มันก็ทนเอาคนเราเมื่อเห็นผลแล้ว เอาเสียจนสุดเหวี่ยงเลย

ที่นี้เมื่อเวลาเราทำจนสุดเหวี่ยง ผลได้เป็นที่พอใจแล้วหาที่ตำหนิเหตุไม่ได้ เหตุที่เราทำมาล้มลุกคลุกคลานแทบเป็นแทบตายตลอดมา ผลมาส่งถึงความพอใจ ภาคภูมิใจสุดขีดสุดแดนไม่มีที่ต้งติแล้ว มาจากเหตุที่อุตสาหุ่พยายามเต็มกำลัง นั้นละเหตุกับผลกลมกลืนกันไป ถ้าเหตุอ่อนผลก็อ่อน ถ้าเหตุไม่มีผลก็ไม่มี มันคู่เคียงกันไป นี่ละการปฏิบัติธรรม ใครยังไม่ได้ขึ้นเวทีฟัดกับกิเลสเสียก่อน อย่าอวดว่างานหนักงานหนานะ ไม่ได้หนัก เรื่องงานหนักทางร่างกายของเรา ทำอะไรก็ทำ หนักก็หนัก เมื่อไม่เสร็จทิ้งไว้ก่อน วันหลังทำใหม่ก็ได้ ส่วนเรื่องจิตใจนี่ไม่เป็นเช่นนั้น มันหมุนตัวของมันอยู่นั้น จะเป็นจะตายไม่ค้ำนึ่ง จึงเรียกว่าหนักมาก หนักที่สุดเลยการแก้กิเลส

กิเลสนี้ตัวเหนียวตัวแน่นที่สุด โลกนี้มันของง่ายเมื่อไร ความโกรธ ราคะตัณหา สามกษัตริย์นี้เป็นตัวใหญ่ กษัตริย์ใหญ่มาก สามกษัตริย์อยู่ในหัวใจ มันถึงทำจิตใจสัตว์ให้ติดดินตลอดเวลา หาความสุขไม่ได้ พอระจับดับอันนี้ลงด้วยอรรถด้วยธรรมแล้วก็ป็นน้ำดับไฟ สิ่งเหล่านั้นสงบๆ เราก็พอลืมตาอ้าปากได้ละที่นี้ ความโกรธไม่มี ความโลภก็จะไปอยากหาอะไร ก็มีแต่อยากได้อรรถธรรมเท่านั้น ความโกรธไม่มี ราคะตัณหาก็ไม่มี ทั้งๆที่มันเต็มหัวใจ เวลาฝึกกรรมานไปราคะตัณหานี้ค่อยอ่อนลงๆ ถึงขนาดที่ว่าหมด แต่มันไม่หมด คือมันไม่แสดงอะไรเลย

บางที่ยังขึ้น เหนอ นี่ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ แล้วเหรอ กิเลสราคะตัณหามันหมดไปแล้วไม่มีอะไรเหลือ แต่ไม่สำคัญนะ คือค้นหาที่โรมันไม่เจอๆ เพราะกิเลสมันฉลาดแหลมคมมาก มันหมอบมันหลบมันซ่อน ธรรมะคู้ยเขี่ยหาไม่เห็น เหนอ นี่ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วเหรอ แต่ไม่ได้สำคัญนะ เราเคยเป็นอย่างนั้นแต่ไม่ได้สำคัญ คือค้นหาที่ไหนก็ไม่เจอ เหนอ ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วเหรอ สักเดี๋ยวมันโผล่ขึ้นมาอีก ชัดอีกๆ จนกระทั่งถึงวาระของมันแล้วผางที่เดียวเลย เลยไม่สนใจกับอรหันต์น้อยอรหันต์ใหญ่ที่นี้ เข้าใจใหม่ หมดโดยสิ้นเชิง รู้ทันที ไม่ได้หาไม่ได้พูดละว่า อรหันต์น้อยอรหันต์ใหญ่ ไม่มี ขาดสะบั้นไปหมดเลย เหลือแต่ธรรมชาติที่จำครอบโลกธาตุเท่านั้นเอง

ท่านทั้งหลายให้ฟัง นี่ผลแห่งการปฏิบัติ ไม่ได้เอามาคุยท่านทั้งหลายนะ สอนโลกอยู่เวลานี้สอนด้วยความอ้อมพอกุอย่าง สอนโลกที่เต็มไปด้วยกองทุกข์ หัวใจที่สอนโลกนี้ไม่มีทุกข์ หมดโดยสิ้นเชิง มีแต่ความเมตตาครอบโลกธาตุเท่านั้น ใครจะมาตำหนิติเตียนติฉินนินทาหรือชมเชยสรรเสริญก็เท่าเดิม น้ำหนักเท่ากัน ไม่หยิบอะไรไม่ยกอะไรทั้งนั้นมันหนักด้วยกัน ความชมเชยสรรเสริญก็มีน้ำหนักเท่ากับทองคำแท่งหนึ่งหนัก ๑๐ กิโล ความ

นินทากาเล่ก็เท่ากับอิฐก้อนหนึ่งมีน้ำหนัก ๑๐ กิโล ทั้งสองอย่างนี้มีน้ำหนักเท่ากัน เพราะฉะนั้นจึงไม่ยกทั้งสอง ทองคำก็ไม่ยก มันทน ๑๐ กิโลด้วยกัน ก้อนอิฐก็ไม่ยก มันทน ๑๐ กิโลด้วยกัน ไม่ยกเสียไม่หนักทั้งสองอย่าง ปล่อยเลย ทั้งความชมเชยสรรเสริญ จิตที่พอตัวแล้วปล่อยหมด ไม่รับทั้งนั้น ใครจะชมเชยเท่าไรก็เป็นปากของเขา เป็นเจตนาดี ของเขา เขาตำหนิติเตียนอะไรก็เป็นความเสียหายของเขาเอง ไม่ได้เสียหายกับท่าน ท่านไม่ รับ ท่านพอแล้ว นี่เรียกว่าพอ

นี่เราสอนโลกด้วยความพอ เราไม่ได้สอนด้วยความทวิโหย โลกทุกข์แสนทุกข์ ทรมานทุกประเภทที่เต็มอยู่ในหัวใจของโลก เราสอนด้วยความไม่มีทุกข์ในหัวใจ ทุกข์ใน หัวใจหมดแล้วเพราะกิเลสตัวสร้างทุกข์หมดไปสิ้นไป ทุกข์จึงไม่มี อยู่อย่างไรก็ไม่มีทุกข์ เรื่องธาตุขันธ์เป็นธรรมดา เจ็บท้องปวดศีรษะ หิวกระหาย เป็นธรรมดา แต่ไม่ได้เข้าถึงใจ ดวงพอทุกอย่างแล้วนั้นได้เลย ไม่มี มันก็มีอยู่ในขันธ์ วงของขันธ์ เพราะฉะนั้นเรื่องของ ขันธ์มีอยู่มากน้อยเพียงไร มันก็รู้เฉพาะอยู่ในขันธ์ไม่ได้เข้าไปถึงจิต เช่น ความทวิความ โหย รักอันนั้นชังอันนี้ มันอยู่ในวงขันธ์ก็รู้ชัดๆ ไม่ได้ลุกลามออกไป ไม่นอกเหนือจากขันธ์ เออ อันนี้ดีนะ อันนี้น่ารัก อันนี้น่าชัง ว่าอยู่ในวงขันธ์นี้เท่านั้น จะเป็นอะไรๆ ก็อยู่ในวงขันธ์ ไม่นอกจากนี้ไปได้เลย

จิตใจเป็นผู้รับผิดชอบ เป็นแต่เพียงว่ารับผิดชอบอยู่เฉยๆ อยากรักก็เป็นฐานะ ให้ เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้แล้ว ที่กิเลสในขันธ์จะไปซึมซาบจิตใจไม่มีทาง เป็นฐานะเรียบร้อย แล้ว ขันธ์ก็ทรงขันธ์ไว้เหมือนโลกทั่วๆ ไป เขารักก็รัก เขาชอบก็ชอบ แต่เขารักรักถึงใจ ชัง ถึงใจ แต่จิตของท่านที่บริสุทธิ์แล้ว รักภายในขันธ์ ชังภายในขันธ์ ในวงขันธ์นี้เท่านั้น รู้ อยู่ชัดๆ ไม่ได้นอกเหนือไปจากนี้เลย เพราะฉะนั้นกิริยาที่ใช้ในขันธ์จึงเป็นไปตามขันธ์ล้วนๆ ไม่ได้เป็นถึงจิตบริสุทธิ์ได้เลย นั่นละจิตเมื่อเป็นฐานะแล้วจะเอาอะไรเข้าไปก็ไม่ได้ เพราะ เหล่านี้เป็นสมมุติทั้งหมดเลย อันนั้นเป็นวิมุตติมันเข้ากันไม่ได้ เมื่อถึงขั้นเข้ากันไม่ได้แล้ว เข้ากันไม่ได้จริงๆ นี่อำนาจแห่งการปฏิบัติธรรม

ให้ฝึกฝนอบรมจิตใจให้ดี ตัวติดตัวดีคือกิเลส พาให้ติดให้ดี ระวังอันนี้ลงไป มากน้อยจิตใจจะมีความสงบเย็นขึ้นมา ท่านจึงสอนให้ภาวนา ให้ดูจิตใจตัวดีตัวดีตัว มหาเหตุ ระวังลงด้วยอรรถด้วยธรรม สติธรรม ปัญญาธรรม วิริยธรรมคือความพากเพียร พยายามรักษาจิตอย่าให้มันคิดฟุ้งซ่านวุ่นวายไปมากเกินไป มันเสียเราๆ ทั้งนั้น ให้ พยายามระงับดับมันด้วยธรรม แล้วเราจะชุกห้วนอนได้สบายๆ จากนั้นก็สง่างามไปเรื่อยๆ ให้พากันจำเอานะ

นี่ก็จวนจะตาย สอนโลกสอนอย่างเปิดเผยนะ คือเราไม่มีอะไรกับโลก เขาจะมาตำหนิติเตียนอะไรๆ เราก็ไม่มี เพราะเหล่านี้เป็นสมมุติทั้งหมด ไม่ว่าจะคำติคำชมเป็นสมมุติทั้งหมด ธรรมชาตินั้นไม่ใช่สมมุติ จึงเข้ากันไม่ได้ เพียงแต่รับทราบๆ เฉยๆ ใครจะเอาอะไรมาให้ก็พอๆ ทุกอย่าง จิตนี้เมื่อเข้าถึงขั้นพอแล้วเอาอะไรมาให้ก็ไม่เอา หหมด เรียกว่าสามแดนโลกธาตุซึ่งเป็นแดนแห่งสมมุติ ปล่อยโดยสิ้นเชิง จิตเป็นจิตตวิมุตติ หลุดพ้นไปแล้วโดยสิ้นเชิงเช่นเดียวกัน จึงไม่มีอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องกัน เพียงทรงธาตุทรงชั้นธไปวันหนึ่งๆ พอถึงกาลเวลาเท่านั้นเอง ถ้ายังไม่ถึงกาล พอบำบัดรักษาไว้ยังงี้ก็รักษาไว้เพื่อประโยชน์แก่โลก ไม่ได้เพื่อประโยชน์แก่ท่านนะ เพื่อประโยชน์แก่โลกเท่านั้น ถ้ารักษาไม่ได้แล้วปล่อยทีเดียว สลัดปุ๊บไปเลยเท่านั้นเอง

นี่ละจิตที่บริสุทธิ์เต็มที่แล้วหมดกังวล สอนโลกด้วยความเลิศเลอของใจเอง ความพอของใจ ไม่ได้ทุกข์ไปตามโลกนะ โลกนี้ทุกข์แสนสาหัส ผู้สอนโลกคือพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน ท่านไม่มีทุกข์ สอนโลกด้วยความพออันเลิศเลอ นั่นละธรรมอยู่ด้วยกันอย่างนี้อยู่ในจิตในชั้นธด้วยกัน ชั้นธก็เป็นชั้นธตามเรื่องของมัน ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปไหนชั้นธ จิตเมื่อหลุดพ้นแล้วก็รู้ตามสภาพของชั้นธที่มันเป็นอยู่ยังงี้เท่านั้นเอง จำให้ตึนะ เทศน์เพียงเท่านั้นแหละ เอาละพอ

ผู้กำกับ จากหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย คอลัมน์ วิจารณธรรม ฉบับวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗

เป็นเพชรจริงหรือเพชรเก้??

ปกปิดมึบเหม้มไม่ยอมเผยให้ใครรู้ ถ้ารู้ไปเดียวจะมีคนออกมาคัดค้าน!

เรื่องนี้คงไม่ใช่เรื่องอะไรอื่น ก็เรื่องข่าวที่ว่าที่มหาเถรแต่งตั้ง พล.ต.ท.อุดม เจริญ ให้เป็นที่ปรึกษามหาเถรสมาคมหลังเกษียณอายุราชการ ซึ่งถ้าเป็นเรื่องมติ มส.โดยทั่วไปก็คงมีการเปิดเผยต่อสาธารณชนไปนานแล้ว แต่ที่มันเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยจะชอบมาพากล จึงไม่กล้าที่จะเปิดเผย?

แม้ว่าพระวัดป่าระดับครูบาอาจารย์จำนวน ๑๐ รูป จะทำหนังสืออ้างถึงสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสาร เดินทางเข้าไปขอดูมติ และขอคัดสำเนา เพื่อให้รู้ให้เห็นว่าเรื่องการแต่งตั้งนี้มีความจริงหรือไม่ประการใด แต่เจ้าหน้าที่สำนักมหาเถรไม่กล้าที่จะเปิดเผย จนกระทั่งพระท่านชู่เออว่า “เห็นที่เราจะต้องไปเจอกันในศาลปกครองเสียแล้ว” นั่นแหละสิ่งที่มึบเหม้มมันถึงได้คายออกมา

ผมจึงขอนำมาเปิดเผยสู่ท่านผู้ชม ดังนี้

มติมหาเถรสมาคมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๗ มติที่ ๓๖๐/๒๕๕๗

เรื่องเสนอขอแต่งตั้งที่ปรึกษามหาเถรสมาคม

ในการประชุมมหาเถรสมาคมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗
 เลขาธิการมหาเถรสมาคมเสนอว่า (คนที่จะเป็นที่ปรึกษาเสนอตัวเอง) สมเด็จพระพุฒา
 จารย์ ประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ประสงค์ว่า ตามที่ พล.ต.ท.อุดม
 เจริญ ผอ.สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จะเกษียณอายุราชการในวันที่ ๓๐ กันยายน
 ๒๕๕๗ นี้ แต่เนื่องจาก พล.ต.ท.อุดม เจริญ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และได้สนอง
 งานคณะสงฆ์มาด้วยดีโดยตลอด ทั้งในตำแหน่ง ผอ.สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
 และตำแหน่งเลขาธิการมหาเถรสมาคม เป็นผู้ริเริ่มทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อ
 พระพุทธศาสนานานาประการ อาทิการจัดทำโครงการปฏิบัติธรรม ตามหลักธรรมของ
 พระพุทธศาสนาที่เหมาะสมแก่พุทธศาสนิกชนทุกกลุ่ม (ทุกกลุ่มจริงหรือ หรือว่าไม่?) และ
 ดำเนินการขยายผลให้เป็นโครงการระหว่างประเทศ รวมทั้งการแก้ไขวิกฤติของวัดใน
 จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เป็นไปด้วยดี มีความสงบเรียบร้อย นับว่า พล.ต.ท.อุดม เจริญ
 เป็นอุบาสกในพระพุทธศาสนาที่ทรงคุณค่ายิ่ง จึงขอเสนอแต่งตั้งให้ พล.ต.ท.อุดม เจริญ
 เป็นที่ปรึกษาของ มส.ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบตามที่เสนอ

ลงชื่อ พล.ต.ท.อุดม เจริญ

เลขาธิการมหาเถรสมาคม

ครับ...เจ้าพระคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ ได้ปรารภชื่นชม พล.ต.ท.อุดม เจริญ จริง
 หรือ? หรือว่าผู้เสนอได้แสดงความชื่นชมให้แก่ตัวเอง?

เรื่องนี้ ผู้แทนคณะสงฆ์สายวัดป่า ได้ทำหนังสือเสนอถึงสมเด็จพระพุฒาจารย์ ถ้าม
 ว่าผู้เสนอมีความจำเป็นอย่างไร ในเมื่อ พล.ต.ท.อุดม มีความประพฤติไม่เหมาะสมหลาย
 ประการ เช่น

๑.กล่าวดูหมิ่นสมเด็จพระสังฆราชในรายการ “กรองสถานการณ์” เมื่อวันที่ ๑๐
 กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

๒.ปล่อยปละละเลยหรือจงใจให้พระภิกษุและฆราวาสจำนวนมาก เข้าไปก่อความ
 ไม่สงบและลงมือทำร้ายร่างกายผู้เข้าไปติดต่อราชการด้วยความสงบ เมื่อวันที่ ๙
 กรกฎาคม ๒๕๕๗

๓.กล่าวถ้อยคำอันเป็นเท็จผ่านทางสถานีวิทยุ กรณีการประชุมสงฆ์ ณ วัดโศการาม เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗

๔.กล่าวหมิ่นพระภิกษุและฆราวาสต่อมหาเถรสมาคม เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๗

๕.รายงานเท็จต่อมหาเถรสมาคม เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๗ กรณีเช็คของขวัญทำบุญในงานประชุมเพลิงพระอาจารย์ปีเตอร์ จอห์น ปัญญาวิฑู ณ วัดป่าบ้านตาด

เชื่อว่าความไม่เหมาะสมซึ่งขัดกับคำกล่าวอ้างชื่นชมทั้งหมดนี้ พระวัดป่าท่านคงมีหลักฐาน และสามารถนำมายืนยันถึงความสัตย์ความจริงต่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ได้

ผมว่า..ถ้าเรื่องนี้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากกรรมการ มส.จริง เลขาธิการ มส. ท่านใหม่ (คุณหม่อจรรย์ธรรม) ก็ควรจะขอหลักฐานทั้งหมดจากพระวัดป่าเข้าไปพิจารณากันให้เห็นจะจะ ในที่ประชุมมหาเถร

ถ้าเพชรจริง แมตกอยู่ในตมก็ต้องเป็นเพชร??

ณ หนูแก้ว

หลวงตา นี่ก็เรื่องเก่า เรื่องสกปรก เรื่องนายอุดม เสื่อม เขาว่านายอุดม เจริญนามสกุลว่าเจริญ นี่นายอุดม เสื่อม ตั้งใหม่นามสกุลให้มัน นายอุดม เสื่อม กำลังเสื่อมเสื่อมอย่างແหลกແหลว เพราะไปทำลายศาสนาทั่วประเทศไทย คน ๆ นี้ไปที่ไหนแตกที่นั่น ๆ แล้วสมเด็จพระสังฆราชยกยกกันว่า ทำคุณงามความดีทุกสิ่งทุกอย่างได้มากมายยกยกแล้ว ยังไปทำคุณงามความดีที่ภาคใต้อีก ภาคใต้นั้นก็เริ่มร้าวรานหรือแตกกระจัดกระจายกันอยู่แล้วเวลานี้ ถ้าเอาไอ้อุดมนี้ไปก็ต้องเป็นกองทัพใหญ่มารบประเทศไทยให้ແหลกແหลวไปหมดโดยไม่ต้องสงสัย เพราะตัวนี้เป็นตัวที่ทำลายมาก เด่นที่สุดไม่มีใครเกินนายอุดม เสื่อม นี้เลย โลกทั้งหลายให้ทราบทั่วกัน นี่เป็นภาษาธรรม

ตัวนี้เป็นตัวสำคัญมากที่สุด เวลานี้ก็เสนอเข้ามาเป็นที่ปรึกษามหาเถรสมาคม ใครเป็นคนเสนอ สมเด็จพระสังฆราชเป็นคนเสนอ สมเด็จพระสังฆราชก็ผิดเป็นคนแรกอย่างร้ายแรง ไม่สมชื่อสมนามที่เป็นสมเด็จพระสังฆราชนี้เลย และตำแหน่งก็ไม่สมกันเลย เข้ากันไม่ได้เลย ขนาดเป็นสมเด็จพระสังฆราช ทำไมเอาคนชั่วคนเป็นภัยต่อชาติศาสนาเข้ามาในวงมหาเถรสมาคม ว่าให้เป็นประโยชน์ มันเป็นประโยชน์ได้ยังไง ก็ตัวนี้เป็นตัวเสียหายตลอดมา สมเด็จพระสังฆราชทำเหวอ หลับตาสั่งเหวอ ถ้าไม่ใช่สมเด็จพระสังฆราชเป็นมหาโจรตัวใหญ่ตัวหนึ่งที่สั่งการออกมา ให้กึ่งก้านสาขาคือนายอุดม เสื่อม นี้เข้ามาเป็นที่ปรึกษาหรือของมส. คือมหาเถรสมาคม

มหาเถรสมาคมต้องเป็นมหาโจรขึ้นอีก เป็นอันดับที่สามทีเดียว นี่กำลังทำลายพุทธศาสนา อยู่เวลานี้ มีสามกษัตริย์นี้เห็นอย่างชัดเจนเลย ไม่มีใครชม

สมเด็จพระเจ้าเป็นอันดับหนึ่งที่ทำให้ความผิดมาตลอด ๆ บงการหน้าที่ทุกสิ่งทุกอย่าง อยู่ในอำนาจของสมเด็จพระเจ้าที่จะทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มาโดยลำดับ ลบล้าง กันลงได้ไม่รู้กี่ครั้งก็หน สมเด็จพระเจ้านี้เป็นหัวหน้ามา ไม่ต้องประกาศตนก็ตาม เป็นมา โดยมีหัวหน้า หัวหน้าใหญ่ ๆ เวลานี้กำลังเข้ามาสู่มหาเถรสมาคม จะทำลายศาสนาไม่ให้มี เหลือ ชาติก็จะมีเหลือ พระมหากษัตริย์จะไม่มีเหลือ จากพวกกษัตริย์อันยิ่งใหญ่ป่าเถื่อนนี้แหละ กำลังเวลานี้ ใครจะไปชม มันทำประโยชน์ที่ไหนไอ้อูดม ไปที่ไหนก็ถูกขับไล่ ๆ ตลอด และยุแหย่ก่อวุ่น ปั่นเรื่องปั่นราวโกหกทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีใครเกินไอ้อูดม เลื่อนนี้เลย แล้วมันจะเอาความดีงามมาจากไหน สมเด็จพระเจ้ายกยอขึ้นมา เอาเหตุเอาผล มาจากไหน

ตัวนี้คนทั้งโลกเขาทราบกันหมดว่ามันทำความเสียหายยังไง สมเด็จพระเจ้าลัทธิ อยู่เหอจึงไม่ได้ดูคน ๆ นี้ว่าเป็นคนผิดคนถูกประการใด หลับตาส่งมาทำไม คนทั้งโลกเขา ไม่ใช่คนตาบอด เขาตาดีด้วยกันทุกคน ๆ สมเด็จพระเจ้าประเภทไหน ถึงได้เอาคนชั่วช้า ลามกที่เป็นภัยต่อชาติต่อศาสนาเข้ามาเผาศาสนาอยู่ในเวลานี้ กำลังอยู่ในมหาเถรสมาคม ให้พากันรีบแก้ไข ไม่แก้ไขชาติไทยจม ศาสนาจม เพราะสองสามกษัตริย์นี้แหละที่จะ ทำลาย กษัตริย์หนึ่งสมเด็จพระเจ้า กษัตริย์ที่สองนายอูดมเสื่อม กษัตริย์ที่สามมหาโจรคือ มหาเถรสมาคม ถ้าวรับไว้เป็นมหาโจรด้วยกันทั้งสามนี้เลย

นี่เป็นภาษาธรรม เราจะพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังอย่างชัดเจนทีเดียว นี่คือมหาภัย ก่อเรื่องก่อราวมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งปานนี้ มีแต่พวกนี้แหละที่ก่อมา ตั้งหน้าตั้งตาทำลาย ชาติ ทำลายศาสนาตลอดมาอย่างโจ่งแจ้ง แล้วก็ว่าตัวทำความดีความชอบ ความชอบอะไร มีแต่ฟันแต่ไฟเผาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มาตลอด ใครจะไปเห็นดีด้วย คนตาบอด เขาไม่เห็น คนตาดีทั้งนั้นเห็นกัน มันอูดมตั้งขึ้นมาหาอะไร นี่ละเวลานี้กำลังเรื่องจะ เกิดขึ้นในวงมหาโจรทั้งสามนี้ สมเด็จพระเจ้าหนึ่ง นายอูดมหนึ่ง และมหาเถรสมาคมหนึ่ง ที่ กำลังเอาไฟเผาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์อยู่เวลานี้ นี่กำลังพระสงฆ์ไทยเข้าพินิจ พิจารณาชะล้างกันด้วยความมีศีลมีธรรม มีความสะอาดเต็มตัว ไม่ได้เอาพริบเอาไหว เอา แพ้เอาชนะกันแต่ประการใด เอากฎเกณฑ์เอาบรรดเอาธรรมเป็นเกณฑ์มาชะล้างทุกครั้ง ด้วยอรรถด้วยธรรม

ทำลงไปแล้วก็ไม่เคยถือสีถือสา ไม่ว่าคนนั้นผิดคนนี้พลาด แล้วจับไปติดคุกติดตะรางหรือปรับโทษข้อใด ๆ ทางพระสงฆ์ไทยไม่เคยมี เรียกว่าให้อภัย ขอให้ดีก็แล้วกัน กลับตัวเป็นคนดีแล้ว พระสงฆ์ไทยเป็นผู้ทรงศีลทรงธรรมท่านพอใจ ท่านไม่เคยเอาผิดเอาพลาด มาถึงวาระที่สามนี้ไม่แน่มันนะ วาระนี้เป็นวาระที่รุนแรงมาก พระสงฆ์ไทยก็มีหุมีตา ทรงศีลทรงธรรม ผิดถูกชั่วดีรู้ด้วยกัน คราวนี้จึงไม่ค่อยแน่นัก ที่สามกษัตริย์กำลังเข้าไป โจมตีชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์อยู่ในจุดเดียวกัน มีจุดมหาเถรสมาคมนี้เป็นมหาโจร เป็นที่ตั้งแห่งการทำความฉิบหายต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ คราวนี้อาจจะเข้าจุดนี้ได้ เราวินิจฉัยไว้ก่อน เวลานี้กำลังวินิจฉัยไว้ก่อน เพราะรุนแรงมากที่เดียวพวกเปรตพวกผีเหล่านี้

วันนี้ได้กันให้ทราบชัดเสียเลย คนใดไม่ได้ฟังให้ฟัง คำพูดหลวงตาบัวผัดตรงไหน เอาคอหลวงตาบัวไปตัดเลยถ้าเป็นความผิด อุตริหาเรื่องมาพูดอย่างนี้ นำความจริงทั้งนั้น มาพูดนี้ จึงขอให้ฟังตามหลักความสัตย์ความจริง ใ้เรื่องความจอมปลอมมีอยู่ทุกแห่งทุกหน ไปที่ไหน ปั้นที่นั่น หลอกที่นี้ ต้มที่นั่น มีมากกับพวกนี้ละ ไม่มีมากกับพวกไหน พวกนี้ไปที่ไหนมีแต่ความปลิ้นปล้อนหลอกลวง ปั้นขึ้น ๆ ของจอมปลอมปั้นขึ้น จึงเรียกรวมกันแล้วว่า กาฬกมมหากภัย คือพวกนี้เอง ไม่มีคุณค่าอะไรเลยในกาฬก แต่เป็นมหากภัยเต็มตัว ตั้งขึ้นที่ไหนพอที่จะหุบยกขึ้นมาเป็นสาระ ซึ่งจะควรไปทำประโยชน์แก่ส่วนรวมไม่มีเลย มีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้โดยลำดับ จึงเรียกว่ากาฬกมมหากภัย ให้พากันจำเอาไว้ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อน ที่มากมายเหล่านั้นเราไม่พูด

ผู้กำกับ ขอโอกาสครับ จนบัดนี้แล้วการมอบงานให้ผอ. คนใหม่ยังไม่เรียบร้อยครับ ไม่ทราบเพราะเหตุใด

หลวงตา ก็ไม่เรียบร้อยแล้ว เพราะพวกเปรตพวกผีมันก็คิดมันขวางยังบอกไว้แล้ว เราจึงได้บอกไปถึงหมอจักรธรรมไว้ เวลาจะเข้าไปทำงานนี้ ให้ระมัดระวังให้ดีนะ นี่เราบอกแล้ว บอกตามความสัตย์ความจริง นายอุดมนี้มันเป็นมหากภัย แต่เวลามันทำงานอยู่สำนักงานพุทธศาสนา ถูกไล่ออกไปแล้ว มันจะวางยาพิษไว้เต็มหมด ในบรรดาเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในวงงานสำนักงานพุทธศาสนา เวลาหมอจักรธรรมเข้าไปให้พิจารณา นะ พวกนี้มันเอายาพิษไปวางไว้หมด อย่างน้อยกระด้างกระเดื่อง ไม่ยอมฟังเสียงของหัวหน้า มากกว่านั้นจะเกิดเรื่องเกิดราวอยู่ภายในเพราะไอ้ตัวอุดมนี้ละ มันไปวางยาพิษไว้หมดแล้วในที่นั้น นี่มันทำคุณประโยชน์ให้โลกหรือฟังซิ ไปที่ไหนมันเป็นอย่างนั้นนายนี้ละ

นี่เราก็ได้บอกไปหาหมอจักรธรรมแล้ว นี่ละภาษาธรรมบอกตรงๆ เรื่องมันเป็นภัยมันเป็นอยู่อย่างนี้ มันไปวางยาพิษก่อนที่มันจะออก เวลานี้ยังไม่ออกหมดโดยสิ้นเชิง เหนือ

ผู้กำกับ เขายังไม่ได้มอบงาน ที่จริงต้องมอบแล้ว

หลวงตา นั้น ยังไม่มอบงานก็แสดงว่าวางยาพิษยังไม่หมด วางยาพิษหมดแล้ว พวกนี้จะตายทั้งเป็นแล้วที่นี้ออกไปละ ที่นี้พวกไปทำงานก็ตายทั้งเป็น ถูกยาพิษมันเผาๆ จำเอานะคำนี้ ภาษาธรรมโกหกโลกใหม่ เอาๆ ฟังให้ดี ภาษาโกหกโลกก็ฟังมาแล้วตะกี้ี้ ภาษาธรรมที่พูดตามความสัตย์ความจริง โกหกที่ไหนเอาค่านเข้ามาหลวงตาบ๊วะจะเอาครองเลย เราพูดเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ด้วยความเป็นธรรมของเราล้วนๆ เพราะการปฏิบัติธรรมมาเราก็ไม่เคยโกหกตัวเอง เราปฏิบัติเป็นความสัตย์ความจริงดังได้พูดให้ฟังแล้ว นำธรรมเหล่านี้มาพูดจะผิดไปที่ไหน เอาละเอาแค่นั้นก่อน

ผู้กำกับ หมอจักรธรรมและครอบครัวเขอยากมากราบหลวงตา เขายังมาไม่ได้ เนื่องจากติดที่ยังไม่ได้มอบหมายงานให้เรียบร้อยนี่ละครับ

แล้วอีกชื่อนายอุดมเสียมที่มาทำงานเขามีสัญญากับบางคนว่า ถ้ามาทำงานแล้วอาจจะขอยศพลตำรวจเอกให้ ปานนี้ยังไม่ได้ เขาก็โกรธกันอยู่ ลึกๆ ลับๆ อยู่ แต่หลวงตาให้เขาไปแล้วว่าตาเอก เขาก็คงจะดีขึ้นหน่อยละครับ

หลวงตา เอกมันเอกตาเดียว เขาจะดีใจไม่ดีใจ เดี่ยวตาข้างหนึ่งบอดไปอีกก็จะเป็นคนตาบอด เขาจะดีใจหรือละ มันเอกแล้วยังไม่แล้ว เอกตาเดียวมีตาข้างเดียว พอตาข้างหนึ่งบอดอีกแล้ว หมดเลยนี้ เขาจะเป็นหรือ เอาละเอาแค่นั้นก่อน

นี่เราพูดเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หลวงตาบ๊วะตายเมื่อไรไม่สำคัญ ไม่เคยกลัวไม่เคยกลัวกับความเป็นความตาย มีแต่ความเมตตาสงสารชาติบ้านเมือง ที่ได้นำมาตลอดนี้ เราทำความเสียหายให้ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่ตรงไหน เอา ค่านมา ตั้งแต่เราเริ่มนำพี่น้องทั้งหลายออกช่วยชาติ ศาสนา ถ้าพูดถึงเรื่องการเงินการทอง พี่น้องทั้งหลาย ด้วยความรักชาติ รักความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี เดินตามหลวงตาที่เป็นผู้นำนี้ ก็ได้ผลอันเป็นที่พอใจขึ้นมา ทองคำได้ ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลกรัม อันนี้มอบเข้าคลังหลวงนี้เรียบร้อยแล้ว แล้วดอลลาร์ เราก็บอกว่าให้ได้ ๑๐ ล้าน ก็ได้ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ เรียบร้อยแล้ว นี่มอบเข้าคลังหลวงเสร็จเรียบร้อย เป็นที่พอใจแล้ว

นี่เรานำพี่น้องทั้งหลายมา เสียหายที่ตรงไหน พี่น้องทั้งหลายเดินตามเราเสียหายที่ตรงไหน คลังหลวงของเราก็ได้ทองคำตั้ง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัม และได้ดอลลาร์ตั้งสิบ

ล้านกว่า นี้เราจะหาที่ไหน คนที่มีความรักชาติ ความพร้อมเพรียงสามัคคี เสียสละเต็มเม็ดเต็มหน่วยตั้งพี่น้องชาวไทยเราหาที่ตรงไหน ไอ้พวกที่มาหากัดตรงนั้นหากัดตรงนี้ เอาไฟเผาตรงนั้นตรงนี้ มันเคยได้ทองคำมาสักหนึ่งบาทไหมไม่เคยมี พวกนี้ไม่เคยมี ดอลลาร์ก็ไม่เคยมี มีแต่ตามเผา ทั้งเงินทั้งทองดอลลาร์ไปหมด ผลที่สุดหลวงตาไปเทศนาว่าการที่ไหนดั่งแต่วงราชการลับ ๆ ให้ไปกีดไปขวางไปกัน ไม่ให้นิมนต์หลวงตาไปเทศน์ นี่มีทั่วไป เขามาพูดให้ฟังอย่างจะแจ้ง เราไม่สงสัยเราก็พูดตามนี้ วงราชการลับพวกเปรตพวกผีลี้ลับนั้นแหละมันไปห้าม แต่เขาไม่เคยฟังนะ ไปเทศน์ที่ไหนดั่งแน่น ๆ คน เขาไม่เคยฟังเสียงมันนี่ที่เงินได้มาทั้งหมดจากพี่น้องทั้งหลายไม่ได้ฟังเสียงเปรตเสียงผีนี้ แต่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ฟังเสียงหัวหน้าที่พาดำเนินเป็นอรรถเป็นธรรม นำทองคำ ดอลลาร์ เข้าสู่คลังหลวงเป็นที่พอใจ นี่เป็นคุณค่าแห่งความดีของเรา อย่าไปฟังเสียงมันนะ ไอ้พวกเปรตพวกผีนี้เอาเท่านั้นละ วันนี้ว่าจะไม่พูดอะไร เรื่องสกปรกมันก็ได้พูดจนได้นั้นแหละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz